

ikke, at der er reel mangel på arbejdspladser i visse dele af landet eller geografisk set de største dele af landet. Og så kan vi selvfølgelig pendle langt eller tvangsforflytte familier, eller hvad vi kan. Det er jo heller ikke ønskeligt. Det er jo ikke det, vi ret gerne vil. Vi vil selvfølgelig stadig uddanne. Vi skal også prøve at lægge aktiviteter ud til de dele af landet, hvor de ledige bor, ellers får vi jo en skævvridning i landet efterhånden.

Det er da rigtigt, at den demografiske udvikling er et gode. Det forklarer jeg så tit, når vi snakker om det her om, at der kan blive mangel på arbejdskraft på et tidspunkt. Så siger jeg, at det gør der da ikke nogen sinde, havde jeg nær sagt, for når vi har 800.000-900.000 mellem 18 og 67 år, der går på en overførselsindkomst, så har vi da en vældig arbejdskraftreserve. Det er jo desværre ikke sikkert, at så mange af dem kommer i arbejde, men de bliver jo over 67 på et tidspunkt, og så skal man bare sørge for, at der ikke er så mange i den anden ende af aldersgruppen, der flytter ind i gruppen. Og heldigvis går det da også i den retning. Det er kun fornuftigt.

Men stadig væk, vi er imod opstramning af dagpengeperioden, og vi er bekymrede for de 50-54-årige.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne starte med at takke for den behandling, lovforslagene har fået. Jeg ser frem til i løbet af de kommende uger at arbejde sammen med Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om at afklare en række spørgsmål.

Jeg har et par enkelte kommentarer, som jeg synes det er hensigtsmæssigt at fremkomme med her ved afslutningen af førstebehandlingen.

For det første er lovforslagene udtryk for, at regeringen udmønter den fælles forståelse, der er mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen. Det fremgår af forståelsespapiret, at vi skulle udarbejde lovforslag, som bliver sendt til høring i Landsarbejdsrådet. Den høringsproces forventer vi er afsluttet i morgen, og så vil flere af Folketingets partier formentlig blive beroliget i forhold til den lange række tvivlsspørgsmål, der har været, om, hvorvidt regeringen loyalt har udmøntet forståelsespapiret.

Så lad mig sige én ting mere i den sammenhæng. Det er jo sådan, at der er en del af forståelsespapiret, som indeholder ret specifikke bestemmelser, som heller ikke i dag er om-

handlet i den eksisterende arbejdsmarkedslovgivning. Hvor der i den eksisterende arbejdsmarkedslovgivning er givet en hjemmel til, at vi i bekendtgørelsen kan fastsætte de mere specifikke vilkår, eksempelvis tilmelding i forbindelse med ledighed. Så derfor vil regeringen på baggrund af de love, der nu bliver vedtaget, udmønte de mere detaljerede dele af forståelsespapiret, som der i forvejen i den eksisterende arbejdsmarkedslovgivning er hjemmel til at gøre. Det er sådan, man skal se det. Jeg ved i hvert fald, at hr. Knud Erik Kirkegaard gennem sin tidligere gerning som arbejdsminister ved, at det er sådan, det i en række sammenhænge forvaltes. Så der bliver ingen tvivl om, når vi kommer gennem processen, at vi naturligvis udmønter det forståelsespapir, som vi har udviklet sammen med arbejdsmarkedets parter.

Og arbejdsmarkedets parter vil jeg i øvrigt gerne udtrykke anerkendelse over for i forhold til det, at man har villet gå ind i en proces og skabt en enighed om retningslinjerne for, hvordan den tredje fase af arbejdsmarkedsreformen skulle se ud.

Så synes jeg ikke, det hører hjemme i en politisk debat, om udmøntningen er resultatet af trepartsdrøftelserne, at man drager parternes indsats og kompetence i tvivl. Vi har indgået en aftale – eller rettere vi har udviklet en forståelse med Dansk Arbejdsgiverforening, med LO og de øvrige hovedorganisationer. Men vi har naturligvis ikke sat spørgsmålstejn ved, om alle i de respektive baglande i enhver sammenhæng var enige. Det vil svare til i en forhandling med Socialistisk Folkeparti, at vi begyndte at spørge om, hvorvidt SF i Århus var enige i det synspunkt, som SF lagde frem her i salen. Det synes jeg er en fuldstændig urimelig fremgangsmetode.

Vi har indledt og gennemført trepartsdrøftelser med hovedorganisationerne, og så går vi naturligvis ud fra, at de optræder med den kompetence, som er nødvendig i den sammenhæng.

Så er der flere, bl.a. hr. Thorkild B. Frandsgaard og jeg mener også hr. Andreasen, der har udtrykt tvivl om aktiveringsindsatsen, og jeg kan forstå på hr. Thorkild B. Frandsgaard, at man faktisk ønsker opgaven overgivet til arbejdsmarkedets parter.

Jeg vil godt skynde mig at understrege, at arbejdsmarkedets parter selv har ingen intentioner i den retning. Man har faktisk udtrykt vilje også til fremadrettet at være meget aktive i den